

Foto: William Mikkelsen, Dagbladet

Frederic Hauge grunnla Bellona i 1986. Han hadde da allerede markert seg som en uredde og oppfinnsom miljøaktivist.

«Siden vi startet i jappetiden, hadde vi troen på at alt var mulig. Jeg var aktiv i ulike politiske miljøer, grunnen til at jeg valgte miljø var at det var viktig å få en debatt som var annerledes enn hippiedebatten, og fordi miljøvern er en sak som angår oss alle. Når Tsjernobyl-avfallet regnet ned i hagen din, var plutselig ikke miljøkampen politikk, det var virkelighet.»

Det var et stort mediepress på Bellona og den unge Frederic Hauge på 80-tallet.

«Det ble et voldsomt trykk, men stikker du hodet frem, så må du tåle det. Heldigvis gikk det litt gradvis, og vi hadde ikke tid til å bekymre oss da det sto på som verst.»

«I forhold til miljøsaken, så startet 80-tallet med den store konflikten i Alta med et voldsomt engasjement. Så gikk det fullstendig nenedom og hjem da man tapte Altasaken. Først ved valget i 1985 klarte vi å få miljø på avisenes førstesider igjen».

I løpet av 80-tallet ble folks holdninger og politikernes målsetninger i forhold til miljø forandret.

«Da vi aksjonerte i Jøssingfjorden ble vi nærmest sett på som terrorister, mens 80-tallet ble avsluttet med det jeg vil kalle et verdensmesterskap i miljøpolitisk hylling, hvor de fleste partier gikk inn for å kutte CO₂-utslippet med 50 %.» «Miljøkampen i Norge ble markert av Titaniasa-

ken og at vi gravde opp tønner på Unger fabrikker. Dette var midt i verste jappetiden, og den store helten var spekulanten Ole Christian Bach. Men så kom atomulykken i Tsjernobyl som endret holdningene og åpenbart gjorde at miljø ikke bare var for hippier lenger, det var for alle.»

Miljøkampen er en av sakene fra 80-tallet som bare har blitt mer aktuelt, men vi har sett en endring mellom den gang og nå.

«I 1989 la vi om hele strategien, for vi trengte ikke å få politikerne til å love mer, de hadde forlovet seg mer enn nok. Man var enige om de politiske målsetningene, miljø ble akseptert som viktig. Stortingets klimaforlik i dag ligner mye på det politikerne lovet i 89, men ambisjonene i dag er litt lavere enn den gang. I dag er miljø integrert i næringslivets tenkning, og miljøforkjempere og næringslivstopper jobber sammen. Det er en utfordring, for tidligere fiender blir nå allierte, og det er alltid trygt og godt å ha fiendebilder.»

Det er flere gjenstander Frederic Hauge forbinder med 80-tallet, men han nevner spesielt en:

«Det må være islandsgenseren – men hvis dere låner den, hva skal jeg ha på meg da?»

I dag er Bellona blitt en internasjonal miljøorganisasjon som jobber bredt med en rekke forskjellige miljøsaker, men den største innsatsen vies utfordringer knyttet til klima og energi.

FREDERIC HAUGE

Født 1965 i Sandefjord

THE ACTIVIST

Frederick Hauge founded the environmental activist group *Bellona* in 1986. From the outset, the aim was to «work for increased environmental awareness and the protection of nature, the environment and public health».

The struggle became easier after 1986, when radioactive rain from the Chernobyl disaster landed in peoples' gardens. This turned green issues from a political fringe movement to concrete reality. From being regarded as a near criminal activist pastime at the beginning of the decade, opinion changed so that politicians at the end of the decade competed in who could promise the best environmental policies.

Today, environmental issues are integrated into the strategic planning of most big companies. Bellona offers expertise to former enemies and cooperates with organisations previously seen as the enemy.